

ligt Resultat. Saavidt jeg erindrer, stillede man sig ialtfald velvillig til Tanken, og det er jo Noget, som vistnok hyppig har fundet Sted fra vedkommende Kapitainers Side, at de have søgt at muliggjøre en saadan Undervisning i deres Afdelinger; men man kan jo ikke forlange, at vedkommende Afdelingschef af sig selv skal gjøre et saadant Skridt eller paatage sig saadanne Offre, naar de for ham medføre ikke saa ganske smaa pekuniære Offre. Derfor har man ønsket taget under Overveielse, om det kunde forenes med Tjenestens Lørd at optage en Bevilling, sigtende til at indføre en saadan Undervisning, eller lette vedkommende Afdelingschef at give en saadan Undervisning, idet de skulde kunne give den, uden at det medførte pekuniære Offre for dem. Spørgsmaalet om at gjøre Kapitainer af Fodfolket beredne, skal jeg ligeledes henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, men jeg antager, at da dette Spørgsmaal nærmest er reist af et andet Mindretal, vil Ordføreren for dette Mindretal selv omtale det, og jeg skal derfor, for ikke at foranledige Gjentagelser, ikke komme ind derpaa. Paa næste Spalte i Betænkningen findes en Skrivelse fra Ministeren vedrørende Udgifter, som maatte anses for at kunne foranlediges af den indførte nye Hovedbetænkning ved Hæren. Værede Medlemmer ville vistnok have set, at den der opstillede Beregning ender med det Resultat, at der vil blive en lille Forsøgelse i Udgifterne ved Indførelsen af den nye Hovedbetænkning. Sagen var Gjenstand for Omtale ifjor, og dengang antog man i Ministeriet, at Foranstaltningen vilde kunne gennemføres uden nogen forsøgt Udgift, og altsaa uden at nogen Bevilling blev nødvendig. Saar har en Bevilling heller ikke været nødvendig, da det er Noget, som først vil vise sig længere hen; men det synes dog, at Ministeriet nu, ved nærmere at regne det efter, er kommet til det Resultat, at der vil vise sig en lille Merudgift paa dette Punkt. Det er jo naturligt, at en Del Medlemmer af Udvalget, og hvortil ogsaa hører det Mindretal, som jeg nærmest repræsenterer, have fundet sig foranledigede til allerede nu at tage Forbehold i saa Henseende, da man jo ikke kunde vide, hvor store disse Udgifter vilde vise sig at blive. En saadan Beregning er jo nemlig selvfølgelig ikke absolut sikker, idet jo Prisforandringer og mange andre Ting kunne komme til at spille en Rolle, og man kan jo ogsaa selv med den bedste Villie komme til at regne feil. Vi have derfor troet allerede itide at maatte tage Forbehold med Hensyn til eventuelle Foranstaltninger i saa Henseende, hvilket stemmer med den Stilling, som vi fra Først af have indtaget til denne Sag, og som vi derfor ogsaa foreløbig anse det for rigtig at pointere i dette Dieblif. Ligeledes skal jeg henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa en lille Bemærkning i Betænkningen under Nr. 143, hvor man har henstillet til Ministeren, om det ikke

maatte være mere økonomisk at foretage en Sammenbragning af en Del Udgifter under Kontiene F. G. og K. saaledes, at disse Udgifter for Fremtiden samledes under Regimentscheferne, istedetfor under Kompagnierne som administrativ Nødvendighed. Tidligere, dengang vi ikke havde Regimenterne, have de været afholdte af Kompagnierne, men efterat den nye Regimentsinddeling er indført, har man tænkt sig, at det vilde medføre Besparelse at koncentrere Afholdelsen af disse Udgifter under Regimentscheferne. — Hertil skal jeg indskrænke mig.

Thomsen: Paa det Mindretals Vegne, hvortil jeg hører, skal jeg have den Ære at fremsætte nogle Bemærkninger til den foreliggende Del af Finanslovsforslaget. Betænkningen vedrørende § 22 indledes med et Afskrift af nogle Skrivelser, som ere rettede til Krigsministeren, og som indeholde Opfordring til at fremsende visse Beregninger, og derefter følger et Afskrift af de Svar, som ere komne fra den høitærede Minister. Den ene af disse Beregninger refererer sig egentlig nærmest til Fortidsspørgsmaal, idet Hensigten dermed har været at tilvejebringe et Materiale, saaledes at man kunde have en sammenlignende Beregning for den gjældende Hærløp, affattet paa samme Basis, som alle de Beregninger, der ifjor bleve overfendte fra den høitærede Minister. Den anden Klasse Beregninger er derimod Fremtidsberegninger, idet Hensigten dermed, som jeg formoder, har været den at give en Udfigt over, hvorledes Udgifterne fremtidig vilde stille sig paa § 22. Med Hensyn til dette Sidste, skal jeg selvfølgelig ikke udtale mig, da det jo nærmest er et andet Mindretal, der har foranlediget disse Beregninger og knyttet sine Bemærkninger dertil, og med Hensyn til den første Beregning behøver jeg heller ikke at udtale mig videre, idet jeg i alt Væsentligt kan henholde mig dels til den ærede Ordfører for Udvalget, som nys havde Ordet, og dels til de Bemærkninger, som vi selv have fremsat i Betænkningen. Vi kunne ikke Andet end være enige med den ærede Ordfører og det Mindretal, hvortil han hører, i, at, naar man sammenligner de saaledes modtagne Beregninger med de Beregninger, som ifjor bleve overfendte fra Krigsministeren, saa er der ganske vist paa flere Punkter nogle Forudsætninger, der ikke ere ens, hvorved der fremkommer nogle Beregningsforskjelligheder, som tilsammen løbe op til en Sum af lidt over 80,000 Kr., Forskjelligheder, som naturligvis let kunne fremkomme, naar Beregningerne foretages med et saa langt Mellemrum som et Aar, og naar Krigsministeriet har været i saa høi Grad besværet med at udregne Budgetter og Overfigter paa omtrent alle mulige og umulige Maader. Derfor er dette Noget, som er meget naturligt; men hvad jeg derimod finder mindre naturligt, det er, at det Mindretal, for hvilket den ærede Ord